

ת"פ 35637/10 - מדינת ישראל נגד י' ש'

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 35637-10-18

לפני כבוד השופטת דנה אמיר
בענין מדינת ישראל
נגד
הנאשם
י' ש'

nocchim:

ב"כ המאשימה - עו"ד ליהי אוזלאי

ב"כ הנאשם - עו"ד ליור אבידן

הנאשם

הכרעת דין

בהתאם לסעיף 182 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, אני מודיעה בפתח הכרעת הדין שמצאתني לזכות את הנאשם מביצוע העבירות המיחסות לו בכתב האישום.

כתב האישום והמענה

1. כתב האישום מייחס לנאשם את ביצוע העבירות הבאות: עבירה תקיפה הגרמת חבלה של ממש לבת זוג לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), עבירה היzik לרכוש בمزיד לפי סעיף 452 לחוק העונשין, ועבירה של ניסיון תקיפה סתם של בת זוג לפי סעיף 382(ב) בצירוף סעיף 25 לחוק העונשין.

2. על פי הנטען בכתב האישום, בעת האירוע המתואר בו היו הנאשם וד' ש' (להלן: "המתלוננת") בני זוג נשואים מזה 3 שנים. על פי עובדות כתב האישום ביום 29.7.2018, כאשר חזרה המתלוננת אל בית אביו של הנאשם בתל אביב בו התגוררו (להלן: "הבית"), התפתח ויכוח בין הנאשם על רקע כספי. נטען כי בנסיבות אלה, אח兹 הנאשם בחזקה בזרועותיה של המתלוננת והיכח באמצעות ידיו ברגלה ובידיה תוך כדי שהוא מנער את גופה בליידי בעקבות, וכתוצאה מהמכות נגרמה למtalוננת המתוומה בירך ימין. עוד נטען כי בשעתים לאחר מכן, כשרצתה המתלוננת

עמוד 1

להיכנס לחדר צעק הנאשם לעברה "**תשתקקי מפה**" ודחף אותה לכיוון היציאה של החדר, המתלווננת אמרה כי כל רצונה לקחת את התקיק והטלפון שלה, והנאשם לקח את תיקה וזרק אותו לרצפה. נטען כי כתוצאה מזריקת התקיק נשרב איפור הפודרה של המתלוונת, וכי בנסיבות אלה זرك הנאשם בקבוק מים לכיוון המתלוונת אך היא זהה ובכך חמקה מגיעת הבקבוק. על פי כתוב האישום, בנסיבות המתוארים תקף הנאשם את המתלוונת בת הזוג, גרם לה חבלה של ממש בדמות המתוומה בירך, גרם לנזק לרכוש בمزיד, וניסיה לתקוף את המתלוונת בת הזוג באמצעות בקבוק.

3. בمعنىו לכתב האישום אישר הנאשם כי היה נשוי למתלוונת במועד הרלוונטי (בעת המענה לכתב האישום התגרשו) וכי ביום זה התפתח ביניהם ויכול על רകע כספי בעת ששה בבית. הנאשם הכחיש שאח兹 בחזקהה בזרועותיה של המתלוונת וטען שלא הכה באמצעות ידיו ורגלו בידיה ולא גרם לה לחבלת הנטענת. לשיטת הנאשם המתלוונת היא זו שתקפה אותן. הנאשם הכחיש שצעק לעבר המתלוונת "**תשתקקי מפה**" ודחף אותה, אישר שהמתלוונת נכנסה לחדר אך לגרסתו הוא לא לקח את התקיק וזרק אותו על הרצפה, אלא היא זו שהטיחה את הדברים ברצפה. הנאשם הכחיש מחוסר ידיעה את הטענהuai שאיפור הפודרה של המתלוונת נשרב, הכחיש שזרק על המתלוונת בקבוק מים וטען שהוא זו שזרקה לעברו את הבקבוק.

עיקר הראיות - דין

4. הראה המרכזית והבריח התקין לביסוס עובדות כתוב האישום על ידי המשימה היא עדותה של המתלוונת. המתלוונת העידה בבית המשפט ביום 3.9.2020. בתחילת חקירתה הראשית תיארה את מערכתיחסיה עם הנאשם כמערכת זוגית טובה וטעה כי התהנה עם הנאשם מטור זוגיות אהבה (עמ' 25 פרוטוקול). לדבריה, ביום האירוע חזרה מביתה של סביה בשעה מאוחרת, לאחר שהודיעה לנאים שהיא מאחרת. כשהגיעה לבית אביו של הנאשם, שם התגוררו, עלה לחדר השינה שבו שיחק פירות שבניה לאשם. הנאשם שכב בצד ימין של המיטה והוא "חצץ שכבה חצי ישבה" בצד שמאל. הנאשם היה עצבני והוא לא ידע את הסיבה לכך. על פי גרסתה בשלב מסוים: "זה נהפך לאלים", הנאשם קם מהמיטה ב"אழק" לכיוון שלה, תפס בזרועותיה נער אותה והכה אותה אך לא הבירה כיצד. כשנשאלה שוב השיבה "זה היה מכח ביד, בריגל". לדבריה, היא נבהלה, משומם שהייתה מספר ימים אחריו טיפול פוריות, ולכן לא ענתה לנאים. המתלוונת אף טענה שהנאשם איים עליה, תחילת ללא פירוט מל האיים תוך שהפנתה לחłów הזמן, וטעה גם לאים כלכלי. לאחר מכן מסרה שהנאשם איים שירוג אותה (עמ' 20-21 פרוטוקול). יש להבהיר, שהנאשם לא הוואם בעבירות איוםים, ולא עלתה כל טענה בהקשר זה בעובדות כתוב האישום.

5. המתלוונת מסרה שהנאשם "**המשיך להרמת ידים**", אביו שמע את המתרחש ועלה למעלה כי "הוא ראה שהוא לא נורמלי" ושאל את הנאשם מה הוא עושה לאשתו ואת הסיבה להתנהגותו (עמ' 32-33, ש' 14 פרוטוקול). למרות גרסתה בדבר "**הרמת ידים**", המתלוונת לא סיפקה תשובה ברורה דיה כשנשאלה כיצד בדיק באה לידי ביטוי אותה אלימות נתענת, למרות הזדמנויות חוזרות לפרט. כך, בחקירה הראשית מסרה המתלוונת בין היתר באמירות כלליות: הוא "**היה אלים**" (עמ' 1-8 פרוטוקול), "**קם אליו בכוח**" (עמ' 19 פרוטוקול), "**נער אותו בידים**" (עמ' 26 פרוטוקול), "**הרמים ידים**" (עמ' 1 עמן 20 פרוטוקול), "**השתמש באלים**" (עמ' 26, ש' 26, ש' 30 עמן 19 פרוטוקול, ש' 20 עמן 80 פרוטוקול, ש' 21 עמן 81 פרוטוקול), "היכה" (עמ' 20 פרוטוקול), "היכאה" (עמ' 8 עמן 20 פרוטוקול). לפרקמים מסרה שאינה זוכרת פרטים נקודתיים, הייתה מאוד נסעתת ו"לא יכולה לבדוק לזכור" (עמ' 25-26 פרוטוקול), "היתה אלים במאה אחוזים" (עמ' 13-15 עמן 20, ש' 25 עמן 22, ש' 1 עמן 83 פרוטוקול, ש' 20 עמן 80 פרוטוקול) ו"היתה אלים במאה אחוזים" (עמ' 22 עמן 22, ש' 29 עמן 22 פרוטוקול). בנוסף מסרה שהנאשם היכאה אותה גם ברגלה וכי "**הו גם דחיפות וגם מכות**" (עמ' 29 עמן 22 פרוטוקול).

לפרוטוקול).

6. בחקירה הנגדית, לאחר שנסאלה מספר פעמים לפרטיו ואופן התקיפה ומסרה תשובה נוספת הוסיפה: "ל להגיד לך את האמת... אני זוכרת את הסיטואציה, אבל לא יכולה להגיד לך איך זה היה, אם אגראופים או מכות כללה" (ש' 10-14 עמ' 82 לפרוטוקול). בקשר לתקיפה הנטענת בירכה מסרה שהנאשם היכא אותה עם "משהו בסגנון" של יד פתיחה (ש' 29-31 עמ' 83 ש' 4-2 עמ' 84 לפרוטוקול), וכי המדבר באירוע שארע לפני שנתיים וחצי. לדבריה: "אני לא זוכרת את איך נעשה המכות. אני זוכרת את המתלים ואת הכל, אין שזה היה, אני לא ראייתי איך הוא הרבץ לי, באמת" (ש' 22-23 עמ' 88 לפרוטוקול).

7. לגבי המשך השתלשלות האירוע, המתלוונת העידה שהיתה נסערת וירדה לסלון יחד עם אביו של הנאשם, שאמר לה שהנאשם היה מאד עצבני באותו היום וצעק גם עליו. לדבריה, הבינה שהיא "מצאת באיזושהי סכנה מסוימת" ועתה למלטה לחת את התקיק ואת מכשיר הטלפון הננייד שלו, אז קם הנאשם מהמיטה ואמר לה "תשתקקי מהחדר", ולאחר מכן שביקשה לחת את חפציה זרק את תיקה והאיפור שהיא בתיק נשבר. בנוסף מסרה שהנאשם זרק בקבוק גדול של מים לכיוונה, אך היא זהה והבקבוק לא פגע בה. לטענותה, יצאה מהבית וסיפרה לחברה (לא העידה כל חברה לגבי האמור) אך חזרה לשון במיטה, לטענתה בפחד, עם בגדים וטלפון בידיה, והשניים לא דיברו ביניהם (ש' 13-17 עמ' 13 לפרוטוקול, ש' 1-13 עמ' 14 לפרוטוקול, ש' 15-19 עמ' 14-15 לפרוטוקול). על פי עדות המתלוונת, يوم לאחר מכן פגשה בנאשם ואביו בבית הכנסת והם לא אמרו לה שלום, לאחר מכן הלכה לשון, וכשהתעוררה בשעות הערב ולא ראתה אותם ברחוב, אז פגשה במשטרת (ש' 9-17 עמ' 15 לפרוטוקול).

8. גם שהמתלוונת טענה בתחילת עדותה כי ייחסה עם הנאשם היו יחסים זוגיים טובים, בהמשך עדותה ובסתירה מסוימת לאמור מסרה שקודם לאירוע האלימות הנטענת התקינה עם הנאשם על רקע דרישתו שתעביר לו כספים, אז אמר לטענותה "אם לא תביאי כסף, אני עובר להרצליה ואת תלci להורים שלך" (ש' 16-18 עמ' 16 לפרוטוקול). לאחר שמסרה את האמור שבה שוב על עמדתה שהיתה "המוחה", לא הבינה את הסיבה להתנהגות הנאשם וטענה ש"לא הייתה שום סיבה" (ש' 19-24 עמ' 19 לפרוטוקול).

9. על פי דוח הפעולה **ת/5** שערך רס"ר דוד אדרי ובו פרטיו שיחתו עם המתלוונת לאחר שהובאה לתחנת המשטרה על ידי השוטרת קoon, המתלוונת הייתה נסערת ולא רצתה להגיש תלונה. המתלוונת תיארה שנכנסה לחדר השינה והנאשם "**פתחות**" התעכבר וקם אליה, נתן לה מכות באזורי הכתפיים מקדימה בלי סיבה, ולאחר מכן זרק עליה בקבוק מים גדול, שלא פגע בה, ואיים עלייה שיחרג אותה. לדבריה, גם בעבר נכנס הנאשם להתקף זעם והתנהג באלימות וכשאמרה שתפנה למשטרת ברוח. בנוסף מסרה כי 5 שנים קודם לאירוע הגישה תלונה לפיה הנאשם תקף אותה במוועדן.

10. דוח הפעולה **ת/15** נערך על ידי השוטרת אור קoon אשר פנתה למתלוונת לאור פניית השכנ גרי אליה ודבוריו לפיהם המתלוונת סיירה לו שהותקפה על ידי בעלה והיא מפחדת ואני רוצה להתלוון. על פי **ת/15** המתלוונת מסרה לשוטרת קoon שלא הייתה מריבה מקדימה לאירוע, שהיא והנאשם החלו לרכיב והנאשם נכנס ל"אמוק" שלא ראתה מעולם, כאילו היה "**תחת השפעת סמים**". לדבריה, הנאשם תפס אותה בחזקה בזרועותיה, הפעיל לחץ רב, ודחף

אותה בחזקה תוך כדי שהוא מנער אותה. עוד מסרה כי בהמשך לאמור יצא מהבית וטילה בחוץ כדי להירגע, וכשהזרה רצתה לקחת את התקיק ומכתיר הטלפון הנייד שלה. הנאשם נכנס שוב ל"אמק", התחיל לזרוק לעברת חפצים ובין היתר בקבוק מים שלא פגע בה. המתלוונת לא רצתה להגיש תלונה.

11. חשוב לציין כי חרב עדותה בבית המשפט לפיה הנאשם היכה אותה בירכה ואף נגרמה לה מכך חבלה, בשיחתה עם השוטרים יום לאחר האירוע הנטען לא תיארה המתלוונת כל תקיפה בירך וחבלה שנגרמה בעקבותיה (**ת/5 ות/15**). בעודותה בבית המשפט טענה שלא סירה על כך אז מאחר שביקשה לסוגר על הנאשם (ש' 3 עמ' 85 לפרוטוקול) (ה גם שטענה באותה שיחה כאמור שהנائب הכה אותה באותו מועד ואף נהג עמה באלים בעבר). גם בעימות שunnerך בין הנאשם למלוונת (**ת/4**) לא הזכירה המתלוונת פגעה וחבלה בירך, ומסרה רק שהנائب אחז אותה בזרועותיה, "**עשה ממנה עוף**" והרביץ לה (ש' 34-33 לת/4). בנוסף, קיימת סתרה ביןلوح הזמנים של האירוע כפי שתואר על ידי המתלוונת בעת עדותה לזה שתיארה באזני השוטרת קוון כمفופט **בת/15**. לגרסת המתלוונת **בת/15**, לאחר שהנائب תפס אותה בזרועותיה היא יצא מהבית וرك כשזרה ביקשה לקחת את חפץיה, אז הנאשם זרק אותם לעברה, שבר את האיפור שלה וזרק לכיוונה בקבוק. לעומת זאת, כאמור לעיל, בעודותה בבית המשפט מסרה כי זריקת החפצים והבקבוק התרחשה קודם ליציאתמה מהבית (ש' 13-6 עמ' 14 לפרוטוקול).

12. לביסוס גרסתה ביחס לתקיפה שגרמה לחבלה בירכה טענה המתלוונת כי יש לה "**כמה סימנים**" והוא חושבת שקיימים צילומים במשטרת. המאשימה הפנתה **לת/7**, תמנונות המתעדות המתוימה מקומית (אחת) בקדמת ירכ ימין (אשר צולמה ככל הנראה יומיים לאחר האירוע הנטען), אך אין כל ראייה שאויה המתוימה, שלאור מיקומה יכולה להיות להיגרם אף מהיתקלות ברהיט או פינה, נגרמה על ידי הנאשם. בנסיבות אלה, קיימ קושי לקבע כי **ת/7** היא ראייה בעלת ערך ממשי שיש בה כדי לתמוך בגרסת המתלוונת, ועל גרסת המתלוונת לזכות באמון בית המשפט כדי שכך יקבע. יתרה מכך, ה גם שלגרסת המתלוונת הנאשם תפס בזרועותיה, התפיסה "**הייתה מאוד חזקה**" ולדבריה "**הייה תפוס לי המקום כמה ימים**" (ש' 7 עמ' 83 לפרוטוקול), מהתעודה הרפואית מיום 1.8.2018 אשר הוגשה כת/17 עולה שלא נגרמו למתלוונת כל סימני חבלה חיצוניים בזרועותיה, אין הפרעה בטוחה תנועתה, ולא נמצא בהקשר זה כל ממצא, וכן גם עולה מעדותיו של ד"ר דניאל ריבא (עמ' 134-133 לפרוטוקול). לציין כי אף לא הוצגו כל צילומים על ידי הרופא ה גם שלטענת המתלוונת קיימים כאלה (ש' 7 עמ' 24 לפרוטוקול).

13. קושי נוסף להتبסס על עדות המתלוונת בקשר לחבלות/נזק מהתקיפה הנטען נוגע לסתירות פנימיות נוספת ושינוי גרסאות זרי שלה בהקשר זה. כך מסרה המתלוונת תחילת שעברה הפללה שנייה (את הראשונה עברה על פי טענתה אחרי החתונה כפי שיפורט בהמשך), וזאת בעקבות התקיפה הנטען. לדבריה: "**אחרי המכות גם נפל הילד... אחרי המכות הייתה בבית חולים עם דימויים ענקיים, אחרי, עצקו שם, הפללה הפללה, ולא יכולנו לכתוב את זה לבדוק. אבל אמרו בפירוש ואמא שלי הייתה איתני - הפללה**" (ש' 26-20 עמ' 61 לפרוטוקול), זאת מבלי שהוצאה כל תמייה בדמות תעודה רפואית לנטען. לאחר טענתה זו תיקנה המתלוונת דבריה ומסרה "**שבביר להניח שכך היה**" (ש' 9 עמ' 62 לפרוטוקול). המתלוונת אישרה שלא סירה את האמור במשטרת ותמהה "**למה אני צריכה להגיד את זה במשטרת**" (ש' 13 עמ' 63 לפרוטוקול). לבסוף טענה, בניגוד לדבריה קודם לכן, שלא אמרה שעברה הפללה אלא שהיא לה דימויים חזקים (ש' 31 עמ' 65 לפרוטוקול). בקשר לאמור יש לציין כי אין חולק שהמתלוונת והנائب היו בטיפול רפואי, לדברי הנאשם הסכים לטיפולים לבקשת הרוב כודר, הוא דמות מרכזית וחשובה בחייו של הנאשם, ולא רצה עם המתלוונת קשר ארוך טווח (**ת/1** ש' 65 ושי' 3-1 עמ' 154 לפרוטוקול).

14. קושי נוסף בעדות המתלוננת הקשור לדבריה לפיהם המשטרה פנתה אליה במפתח לאור פניות שכינה למשטרה מבלי ששותחה עמו קודם לכן, לאחר ששמעו צעקות מהבית בלבד האירוע (ש' 12-9 עמ' 96 לפרטוקול). לדבריה, השכנים סיפרו לה זאת יומם לאחרת הפניה למשטרה (ש' 8 עמ' 97 לפרטוקול). גרסה זו של המתלוננת אינה עולה בקנה אחד עם דבריו השכן גרי למשטרה. מות/**14** בו מפורטים דבריו השכן גרי (שנפטר מאז) אשר היו בסיס לפניות השוטרות למתלוננת ולחקירה, עולה כי בגין העדות המתלוננת גרי מסר למשטרה שפגש את המתלוננת כשחזר מבית הכנסת יום לאחר האירוע, והיא זו ששיתפה אותו שהיה ריב בינה לבין הנאשם והוא חושש. גרי הציע למתלוננת לලכט להוריה. על פי **14**, כשראה גרי נידת משטרת, סימן לשוטרות לעצור וסיפר להן את שאמרה לו המתלוננת. ועוד, בגין גרסת המתלוננת, על פי **14** גרי ציין באופן פוזיטיבי שלא ראה או שמע את האירוע, ושהמתלוננת נראהתה לו רגיל, "**לא משהו מיוחד**" וכן שמעולם לא היה עד או שמע אלימות אצל השכנים. (ראו גם **15** לפיו כאמור סיפר גרי לשוטרת קון שהמתלוננת פנתה אליו).

15. גם מרים השכנה מסרה כמפורט בת/**8** שהמתלוננת היא שסיפרה לה ביום 30.7.2018 בבוקר שהותקפה על ידי בעלה בשעה 00:00 לפנות בוקר, שעלה פי דברי המתלוננת הנאשם זרך עליה בקבוק, וכי לא שמעה עצות מהבית או הבחינה בסימני חבלה על גופה של המתלוננת.

16. המתלוננת לעומת זאת לא סיפרה תחילת ששותחה עם השכנים לפני פניות המשטרה אליה, ורק מסרה ש"**השכנים שמעו, מסתבר**" והם אלה שהגישו את התלונה ויש לה הוכחה לכך, וכיינה שהם דאגו כי "**הו שם אירועים בעבר**" (ש' 22-22 עמ' 14 לפרטוקול) (בניגוד למפורט בת/**14** מפי גרי כאמור). המתלוננת אף הכחישה ששותחה עם השכן גרי לפני פניות המשטרה אליה. במהלך חקירתה הנגידית כshawmutah עם הראיות שניתנה גרסתה ומסרה שאינה זוכרת, ולבסוף שהיא חשבה ששותחה עם גרי בבית הכנסת יום אחרי האירוע והוא אמר לה לлечט להוריה (ש' 5-6 עמ' 202 לפרטוקול). כאשרה הם פניו הדברים, הרי שבניגוד לטענת המאשימה לפיה **8** ו**14** המתעדים את דברי השכנים מהווים חיזוק稚蟲 meaningful לעדות המתלוננת, לא רק שאינם תומכים בגרסתה, אלא שיש בהם אף כדי להקשות עוד יותר על אימואה, והם עומדים בסתרה אליה.

17. אל הקשיים המפורטים לעיל עם גרסת המתלוננת מצטרפות סתיות ממשמעותיות בין גרסתה הכללת באשר לאופי והתפתחות הקשר בין הנאשם, לבין ראיות שהוצעו על ידי ההגנה, ביןין ראיות稚蟲 הטעומות דזוקא בגרסת הנאשם.

18. **כך ראשית** - עולה סתירה ברורה בין האופן בו תיארה המתלוננת את מערכת היחסים הזוגית בין הנאשם לבין ראיות稚蟲 בראורות שהוצעו - התומכות ונטמכות בגרסת הנאשם. בלבד מהעובדה שבגרסת המתלוננת עצמה בהקשר זה קיימים פערים, מתחילה טענה שלא היו אירועי אלימות קודם שניים (כפי שאף טענה בעימות **4** ש' 46) ומנגד מסרה שהגישה תלונה נגד הנאשם בגין אלימות לפני האירוע, וכי נגגה בנגדה אלימות בעבר והוא לא התלוננה (ש' 10-7 עמ' 11 לפרטוקול, ו**5**), התמונה העולה מראיות באשר למערכת היחסים הזוגית מורכבת בהרבה.

19. על פי גרסת המתלוננת, ניהלה זוגיות עם הנאשם שנה לפני שהתחתרנו (ש' 4-1 עמ' 11 לפרטוקול),

הנאשם הציע לה נישואין בחודש פברואר 2016, ובין מועד הצעת הנישואין והמועד בו התחתנו בחודש אפריל 2016 גילתה שהיא בהריון (ש' 33 עמ' 155, ש' 29-28 עמ' 159 לפרטוקול). לעומת זאת, מעדותו של הנאשם עליה תמונה שונה לחהותין. על פי עדותו, המתלוונת והוא היו בקשר ידידותי שנים רבות, לא ניהלו חיים זוגיים לפני החתונה, והנאשם נהג לנוהג יחסים גם עם נשים אחרות, בידיעת המתלוונת (ש' 16-8 עמ' 136 לפרטוקול). לטענתו הסכים להתחנן עם המתלוונת אך משום שאמרה שהיא בהריון, לאחר שגורמים חיצוניים לחציו עליון, ורק לאחר שהשניים ערכו הסכם ממון (ש' 28-31 עמ' 136 לפרטוקול, ש' 9-1 עמ' 137 לפרטוקול). חיזוק לגרסת הנאשם זה ניתן למצאו בעדותו של חברו, יוסף ארפא כהן, שהתרשם מכונתה ואני מוצאת אותה מהימנה. לעד היה קושי רב להיעיד בבית המשפט, והוא תיאר קשר קרוב ומכבד גם בין אביה של המתלוונת, וחזר על עמדתו כי אין רוצה לפגוע באיש (ש' 3-1 עמ' 165 לפרטוקול). גרסתו של העד ארפא עומדת גם היא בסתריה מוחלטת לאופן בו הציגה המתלוונת את מערכת היחסים עם הנאשם.

20. מעדותו של העד ארפא עולה שהנאשם התחנן עם המתלוונת "**לא אהבה גדולה**", ולא מרצן מצדו. על פי דבריו, הופעל על הנאשם מכובש לחיצים מצד רבו של הנאשם, הרב כהדר, מצדה של משפחת המתלוונת, מצד העד חבר, כשהוסיף כי "**הפכו עולמות**" כדי שהנאשם יגע ליום החופה. העד סיפר כי הכל קרה מתוך לחץ ומתייחות, עד כדי כך שהיא צריך לכפות על הנאשם, שעדי מספר ימים בודדים לפני החתונה לא רצתה להתחנן (ש' 16-24 עמ' 155 לפרטוקול). לדבריו העד ארפא, הזרז לחתונה היה טענת המתלוונת לפיה נכנסה להריון, וכך לא לביש את משפחתה היה צורך שהשניים יתחננו, בכל מחיר (ש' 31-33 עמ' 155 לפרטוקול, ש' 14-4 עמ' 156 לפרטוקול). לדבריו, הטענה הייתה שהמתלוונת בהריון מתקדם והמדובר באסון ובושא המשפחה חרדיות ממנה באהה, באם לא תתחנן (ש' 16-18 עמ' 156 לפרטוקול, ש' 12-1 עמ' 159 לפרטוקול).

21. על פי עדותו של ארפא, לאורך תקופת נישואיהם של הנאשם והמתלוונת היו מספר משברים גדולים, ביניהם אף פרידה בה חוזרה המתלוונת להתגורר בבית הוריה, ולאחר התערבותו של הרב כהדר השנאים חזרו לגור יחד (ש' 15-16 עמ' 60 לפרטוקול, ש' 8-5 עמ' 163 לפרטוקול). העד ארפא מסר כי חרף התנגדותהintendentו של הנאשם לחזור לנוהל קשר עם המתלוונת לאחר שלהבנתו המתלוונת כלל לא הייתה בהריון, בעידונו של הרב כהדר הסכים לחזור联系 (ש' 13-17 עמ' 163 לפרטוקול).

22. חיזוק נוסף לגרסת הנאשם באשר לרקע וטיב הקשר עם המתלוונת עולה מшибחה שערכו הנאשם והמתלוונת ביום 10.6.2019 עם הרב הרצל כהדר אשר הוקלטה על ידי הנאשם (ג/6) (ש' 9-16 עמ' 142 לפרטוקול). מшибחה ג/6 עולה כי הרב כהדר ניסה לשכנע את הנאשם לקיים "**שלום בית**" עם המתלוונת, בעוד שהנאשם אומר מספר רב של פעמים במהלך השיחה כי הוא אינו מעוניין ואין לו אמון בה, מהטיסיות השונות שמנה גם בפני (ש' 16 עמ' 37, ש' 2 עמ' 38, ש' 12-13 עמ' 65, ש' 6-5 עמ' 67, ש' 7 עמ' 68, ש' 11-10 עמ' 69, ש' 5 עמ' 71 לג/6).

23. **שנייה** - גרסת הנאשם באשר לחתימה על הסכם ממון עם המתלוונת וחשיבותו עבורי טרם החתונה נטמכה בראיות חיצונית ועומדת בסתריה לגרסת המתלוונת. המתלוונת בעדותה הכחישה קיומו של הסכם ממון חתום בין להן הנאים (ש' 17-13 עמ' 114 לפרטוקול, ש' 5-1 עמ' 115 לפרטוקול, ש' 19-18 עמ' 121 לפרטוקול, ש' 4 עמ' 122 לפרטוקול), חרף קיומו של מסמך כתוב מיום 12.4.2016 (ג/3). הנאשם עומד על כך שנחתם הסכם ממון

והעד ארפא, אשר היה חבר קרוב גם של אבי המתלוונת כאמור, מסר בעדותו כי "בזודאות-בזודאות היה הסכם ממון" תוך שהבהיר שהנאשם אמר לו מפורשות ימים ספורים לפני החתונה שלא הסכם ממון לא יכנס לחופה, שכן הרגיש שכך עליו את החתונה (ש' 19-28 עמ' 156 לפרטוקול). העד ארפא אף אישר שראה בעינו את ההסכם החתום מספר שניות לאחר שנחתם (ש' 19-22 עמ' 164 לפרטוקול). אם לא די בכך, מנג' 6, השיחה המוקלטת עם הרוב חודר, נראה שהמתלוונת עצמה מכירה בקיומו של הסכם הממון בפני הרוב חודר, גם ש恢חישה קיומו לפני (ש' 15 עמ' 114, ש' 19 עמ' 121 לפרטוקול, ש' 16 עמ' 34 לנ' 6, ש' 1 עמ' 35 לנ' 6, ש' 20-10 עמ' 42 לנ' 6).

24. **שלישית** - מהראיות שהוצגו עולה קושי עם גרסת המתלוונת לפיה הייתה בהירין לפני החתונה ועם גרסתה לפיה עברה הפללה טبيعית בהמשך. כאמור, לדברי הנasm התחתן עם המתלוונת בשל טענתה שהיא בהירין, והנאשם משוכנע שהמתלוונת שקרה לו בהקשר זה, תוך שצין בין היתר גם נסיבות רפואיות אישיות שלו, אותן ציינה המתלוונת גם בעדותה (ש' 32 עמ' 68 לפרטוקול). מבליל לקבוע מסמורות ובזהירות הנדרשת אכן כביכול ראייה חייזונית לקיומו של הירין הנטען וסיוומו, כמו גם גרסות ותשבות המתלוונת ביחס אליו, קיימן קושי לאמצן את גרסתה לפיה עובר לחותונתה עם הנasm הייתה בהירין והפללה לאחריה. איןני מפרטת מעבר לאמור מטעמי צנעת הפרט, וההפניות המפורטות להלן מציגות את תשבות המתלוונת בהקשר זה ומציגות את הקושי העולה מהן (ראו: ש' 12-5, 27-31 עמ' 48 לפרטוקול, ש' 24-25 עמ' 49 לפרטוקול, ש' 10-21 עמ' 50 לפרטוקול, ש' 1-3, 23-32 עמ' 52 לפרטוקול, ש' 1-5, 18-31 עמ' 54 לפרטוקול, ש' 1-16 עמ' 55 לפרטוקול, ש' 30-33 עמ' 56 לפרטוקול, ש' 10-31 עמ' 57 לפרטוקול, ש' 1-2, 16-33 עמ' 58 לפרטוקול, ש' 20-27 עמ' 60 לפרטוקול, ש' 16-26, ש' 13-5 עמ' 61 לפרטוקול, ש' 26-31 עמ' 62 לפרטוקול, ש' 20-22 עמ' 63 לפרטוקול, ש' 12-11 עמ' 64 לפרטוקול, ש' 31 עמ' 65 לפרטוקול, ש' 19-14 עמ' 69 לפרטוקול, ש' 8-4 עמ' 129 לפרטוקול, ש' 33-26 עמ' 140 לפרטוקול, ש' 31 עמ' 141 לפרטוקול).

25. בקשר לאמור יש לציין כי לדברי העד ארפא, בחודשים וחצי לאחר החתונה סיפר לו הנasm שנודע לו מהמתלוונת שהיא עברה הפללה (ש' 22-26 עמ' 158 לפרטוקול) והוא יודע משני הצדדים שאין הוכחה רפואיית צזו או אחרת לכך (ש' 13-21 עמ' 159 לפרטוקול). אזכור כי בעדותה טענה המתלוונת תחילתה כי אף עברה הפללה נוספת, לאחר התקיפה הנטענת כמפורט לעיל, ולבסוף חזרה בה מטענה זו.

26. **רביעית** - מהראיות אשר הוצגו עולה תמונה לפיה המתלוונת הצהירה בתצהיר שהוגש לבית המשפט לענייני משפחה כי התגוררה בעת האירוע בבית ברוחב בראון 6 בהרצליה, ועל כן ביקש צו להרחקת הנasm ממנה, כשבירור עולה, אף מגרסתה שלה, שהמדובר בהצהרה שאינה נכונה. בעובדה זו לבדה יש כדי להטיל צל כבד על אמינותה. חשוב לציין כי לתצהיר הנדון קשור ישירaira לארוע הנטען בכתב האישום והוא הוגש על ידי המתלוונת ביום 2.8.2018 חלק מבקשתה לצו הגנה נגד הנasm בגין ובהמשך לתקיפה הנטענת (ה"ט 18-08-4997 ש' ל' נ' ש' (ג' 2)).

27. במסגרת ההליך דין הוציא ראיות חוותות לכך שהצהרת המתלוונת בהקשר זה אינה אמת, כשלבד מגרסת הנasm, גם על פי גרסתה שלה ובניגוד להצהרתה בתצהיר, בעת האירוע והגשת התצהיר התגוררה עם הנasm בבית אביו ולא בבית ברצליה (ש' 29-31 עמ' 11 לפרטוקול, ש' 7, 9-12 עמ' 12 לפרטוקול, ש' 28 עמ' 73 לפרטוקול, ש' 24-31 עמ' 108 לפרטוקול, ש' 30-31 עמ' 110 לפרטוקול, ש' 22-25 עמ' 111 לפרטוקול, ש' 16-18 עמ' 125 לפרטוקול, ש' 32 עמ' 125 לפרטוקול). בעדותה בבית המשפט התקשתה המתלוונת להתמודד,

לענינו משפחה שגרה בהרצליה, הגם שלא התגוררה שם, בעצת עורך דין.

28. אם לא די באמור, הרי שיעון ב**נ/6**, תמליל השיחה המוקלטת עם הרב כודר, מלמד שהמתלוונת טענה בפניו שלא הציהרה בתצהיר שגרה בבית הרצליה (ש' 1 עמ' 20 ל**ג/6**), בניגוד גמור למציאות ולעובדות העולות מהצחירות עצמו (**ג/2**). בנסיבות שתוארו אין בכך שהמתלוונת תיקנה במידת מה את הציהרה בדיון בבית המשפט לענייני משפהה כפי שעולה מ**נ/2** כדי לשנות משהמתלוונת הוכיחה במעשיה שלה שיש להזהר ממtan אמון בגרסתה. להשלמת התמונה יציין כי מעיון בהחלטת בית המשפט לענייני משפהה עולה שבית המשפט שם לא השתכנע שהמדובר בבית המגורים המרכזי של הצדדים, ولكن הוחרג צו ההרחקה שהוצע כנגד הנאשם מכתובות זו (סעיפים 8-7 לפסק דין **ג/2**).

לעומת הקשי הממשי עם גרסת המתלוונת, כפי שפורט לעיל, גרסת הנאשם בכל הנוגע לרקע וטיב הקשר עם המתלוונת השתלבת היטב עם הריאות החיצונית שהוצגו ועם עדותו של העד ארפא, שנמצא על ידי מהימן. גם גרסת הנאשם באשר לאירוע עצמו היא גרסה עקבית סדרה וקורנתית, בעלת הגון פנימי, העולה בקנה אחד עם הרקע הזוגי בין הצדדים.

30. בקשר לנסיבות האירוע, בחקירהו במשטרה **ת/1, ת/3** הבהיר הנאשם את המיחס לו, וטען שהמתלוננת רימה אותו כשהתענה שהיא בהריון וכשגילה זאת רצה להתרגש, אך הרוב חודר ביקש לעירום שלום בבית ביניהם. לדבריו, ביום 29.7.2018 החל ויכוח מילולי ביןו לבין המתלוננת בחדר השינה. הנאשם אמר למתלוננת כי הוא מעוניין להתרגש, שלא טוב לו אליה והוא אינו מאשר וביקש שתעצוב ותעביר להתגורר בבית הוריה. לדבריו, המתלוננת היא "נכנסה להיסטוריה", דפקה ברצפה ושאלה בצעקות מדוע הנאשם רוצה לעזוב אותה. עוד טען כי המתלוננת היא "רמאית" ואמירה לו שם יעצוב אותה היא עשו לו **"את כל הצרות שבעולם"**. לדבריו, אביו עלה לחדר וירד עם המתלוננת לקומת התחתונה על מנת שזו תירגע, ולאחר מכן המתלוננת שבה לחדר השינה על מנת להמשיך את המריבה. על פי גרסת הנאשם ביקש מהחדר לצאת מהחדר וללכט להוריה, ואמר שיתקשר לאביה שיקח אותה. לדבריו, המתלוננת זרקה לכיוונו בקבוק מים ונתקנה לו מכחה בכ��ף, כפי שהיא היה נוהגת לעשות כשהייתה מתעכנתה עליו. המתלוננת אמרה לו **"תעשה לו את המות"**, תחרוג אותו ותתקשר לדוד שלו ש**"יביא לו עבריינים"**. הנאשם ביקש מהמתלוננת פעם נוספת לנקחת את חפציה וללכט להוריה. לדבריו, אביו עלה לחדר השינה יותר מפעם אחת במהלך הוויכוח. המתלוננת יצאה מהבית למשך כשעה וכשחזרה הלכה לשון בחדר השינה. השניים לא דיברו ביניהם (**ש' 12-17, 50-51, 56-59, 61-63, 70-75, 89-91, 119-123, 29-38 ת/1**).

31. בהודעתו **ה/2** מסר הנאשם כי לאחר שבה המתלוונת בביתה ישבה על הספה ליד הספה עלייה ישב הנאשם בסלון הבית. לקרהת השעה 1:00 בלילה הילך לשון במיטה, והמתלוונת אחריו. הנאשם בקש מהמתלוונת לשון בסלון והוא ישבה כי הוא אין מוטביו להישאר ושוי לה, המתלוונת לא בעתרה לבקשותיו (שי-7-3-ת/2).

בעודתו בבית המשפט דבק הנאשם בגרסתו לפיה לא תקף את המתלוונת ולא נקט כלפיה באלימות, 32

בairou הנטען או בכלל, שב על עמדתו כי בין הצדדים היה יכול מילולי, המתלוננת נקטה כלפי/alimot והיא זו שזקקה עליו בקבוק מים ואמרה לו שם הוא יעצוב אותה היא "תעשה לו את המות" ותהרסו לו את החיים (ש' 5-6, ש' 13-14 עמ' 143 לפרוטוקול, ש' 30-33 עמ' 143 לפרוטוקול, ש' 9-144 לפרוטוקול, ש' 11-21 עמ' 144 לפרוטוקול, ש' 22-24 עמ' 144 לפרוטוקול, ש' 20-22 עמ' 149 לפרוטוקול).

סוף דבר - סיכום ומסקנות

.33. כידוע, לשם הרשעה בהליך פלילי על המאשימה להוכיח מעלה לכל ספק סביר כי הנאשם ביצע את העבירה המיוחסת לו. במקרה זה גרסתה של המתלוננת בכללותה, הן ביחס להשתלשות האירוע מושא כתוב האישום, הן בקשר לעובדות נוספות הנוגעות לרקע, לאופיו ולהתפתחות הקשר ביןו לבין הנאשם, היא בעל טטרות פנימיות וחיצונית כפי שעולה מניתוח הראיות שלעיל. האמור מביא למסקנה לפיה לא ניתן לתת עדות המתלוננת אמון על מנת לבסס על יסודה את הרשותו של הנאשם, ודאי לא את אותו אמון זהיר ומשקל הנדרש לצורך הרשעה על יסוד עדות יחידה.

.34. אשוב ואציג כי לא מצאתי כל ראייה חיצונית לחיזוק עדותה של המתלוננת, לא בתמונות **ת/7**, אשר צולמו ככל הנראה יומיים לאחר האירוע ומציגות כאמור חבלה מסווג המתומה בירך ימין של המתלוננת, שבמאפייניה יכולה הייתה להיגרם באופנים שונים ולאו דווקא מתקיפה על ידי הנאשם, ולא בדברי השכנים למשטרה, משועלה בבירור כי בנסיבות לנטען על ידי המתלוננת, השכנים לא שמעו דבר וניזנו אף מפה. כידוע, בהיעדר מהימנות ומשקל כנדרש לראייה המרכזית, היא עדות המתלוננת, אף לא ניתן לתת כל משקל לראיות חיצונית המובאות לחיזקה, ודאי כשראיות אלה נוצרו הלהקה למעשה על ידה.

.35. טרם סיום אבahir כי לא נעלם ממי שמתלוננת היא לא זו שפנתה למשטרה ולא הייתה מעוניינת להגיש תלונה (**ת/5, ת/15, ת/9**). בעדותה מסרה שהיתה המומה כשהשוטרת קוז פנתה אליה וכלל לא רצתה הגיעו לתחנת המשטרה (ש' 15 עמ' 27-33 לפרוטוקול, ש' 12-8 עמ' 27 לפרוטוקול) ואף עולה שפנתה ליחידת התביעות וביקשה לסגור את התקיק, תוך שצינה כי מטרתה היא לעשות שלום בית, לחזור לחווית ייחד ולהקדים משפחה עם הנאשם (**ת/18**). גם תוך שkeitת האמור, נותר אצל ספק ממשי, ודאי סביר, באשר לביצוע העבירות הנטען על ידי הנאשם, וספק זה מחיב את זיכוי. ואזכיר שוב כי בסופה של יום פנית השכן גרי למשטרה הייתה בעקבות דברים שמסרה לו המתלוננת עצמה, ולא מאוחר שהיה עד ראייה או שמע כל אלימות מצד הנאשם כלפיו.

.36. מנימוקי אשר פורטו לעיל, משמצאי כי לא הוכח ביצוע העבירות כנדרש, אני מורה על זיכוי הנאשם מביצוע כלל העבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

זכות ערעור בבית המשפט המחוזי כחוך, תוך 45 יום.

ניתנה היום, כ"א חשוון תשפ"ב, 27 אוקטובר 2021, במעמד הצדדים